U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **V. S.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 1292/25, Praha 5 - Smíchov, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 5. 1. 2010, č. j. 16 Cad 233/2009 – 37,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Stěžovatel **se vyzývá,** aby ve lhůtě **jednoho měsíce** ode dne doručení tohoto usnesení předložil plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 5. 1. 2010, č. j. 16 Cad 233/2009 – 37. Tímto usnesením Krajský soud v Plzni (dále též „krajský soud“) zamítl stěžovatelův návrh na ustanovení zástupce, protože stěžovatel neprokázal, že splňuje předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, tj. že nemá dostatečné prostředky. Krajský soud zdůraznil, že stěžovatel žijící ve Spolkové republice Německo neuvedl k výzvě krajského soudu všechny své příjmy, neboť v zaslaném formuláři „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech“ neuvedl, že pobírá německý důchod. Naopak krajskému soudu k jeho opakované výzvě sdělil, že *„nehodlá do Plzně psát, jaký je jeho německý důchod“*. Z tohoto důvodu krajský soud návrh stěžovatele na ustanovení zástupce zamítl shora citovaným usnesením, které mu doručil dne 12. 1. 2010.

Nejvyšší správní soud ze spisu zjistil, že krajský soud usnesením ze dne 10. 9. 2009, č. j. 16 Cad 233/2009 - 8, odmítl stěžovatelovu žalobu proti žalované, neboť se jedná o spor soukromoprávní povahy, k jehož projednání a rozhodnutí je pravomocný soud v občanském soudním řízení, a nikoli správní soud. Proti tomuto usnesení podal stěžovatel včas kasační stížnost. Protože stěžovatel ke kasační stížnosti nedoložil plnou moc

prokazující, že je pro řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, vyzval jej krajský soud při odstraňování jejích vad v řízení podle § 108 s. ř. s., aby tak učinil ve lhůtě dvou týdnů. Na tuto výzvu reagoval stěžovatel přípisem, který krajský soud posoudil jako žádost o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Krajský soud jej proto vyzval, aby ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení této výzvy předložil řádně vyplněné přiložené Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech (dále jen „Potvrzení"), přičemž jej poučil, že pokud v uvedené lhůtě nepředloží soudu zmíněné potvrzení, bude o jeho žádosti o ustanovení právního zástupce rozhodnuto dle obsahu spisu. Stěžovatel krajskému soudu k jeho výzvě zaslal Potvrzení, v němž za jediný zdroj příjmů označil důchod vyplácený žalovanou ve výši 4113 Kč a uvedl, že nemá žádný jiný majetek či úspory. Zároveň mu sdělil, že od 18. 10. 2009 do konce listopadu se nebude zdržovat v místě bydliště.

Krajský soud po posouzení tohoto Potvrzení zaslal stěžovateli další výzvu, v níž vyjádřil s ohledem na výši důchodu vypláceného žalovanou a na životní náklady ve Spolkové republice Německo pochybnosti, zda uvedl skutečně veškeré své příjmy, a proto jej vyzval, aby Potvrzení doplnil o případné důchodové či sociální dávky pobírané i z jiných států než je Česká republika. Rovněž jej s ohledem na výše uvedené vyzval k doplnění konkrétních údajů o měsíčních výdajích včetně jejich výše a také o sdělení, z čeho stěžovatel hradí náklady na své životní potřeby. Přitom jej poučil, že pokud návrh na ustanovení zástupce popsaným způsobem nedoplní ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení této výzvy, bude zamítnut. Z dodejky založené ve spisu na č.l. 34 je patrné, že stěžovateli byla zásilka obsahující tuto výzva doručena dne 8. 12. 2009. Na tuto výzvu reagoval stěžovatel podáním ze dne 10. 12. 2009, v němž krajskému soudu sdělil, že *„nehodlá psát do Plzně, jaký je jeho německý důchod"*. Dodal, že je *„jisté, že jeho německý důchod je pod hranicí sociálního příjmu"* a že má nárok na přiznání právního zástupce. V návaznosti na toto stěžovatelovo podání krajský soud usnesením ze dne 5. 1. 2010, č. j. 16 Cad 233/2009, zamítl stěžovatelův návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti proti výše zmíněnému usnesení krajského soudu o odmítnutí jeho žaloby. V odůvodnění usnesení krajský soud připomněl, že navrhovateli lze ustanovit zástupce pro řízení, jen pokud rovněž prokáže, že nemá dostatečné prostředky. Protože stěžovatel odmítl sdělit krajskému soudu výši pobíraného důchodu vypláceného německým nositelem pojištění a nijak nekonkretizoval ani své výdaje, krajský soud shledal, že stěžovatel neprokázal, že nemá dostatečné prostředky, a proto jeho žádost o ustanovení právního zástupce podle § 35 odst. 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.") zamítl. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 12. 1. 2010, což vyplývá ze sdělení pošty založeném na č.l. 53 a 54 spisu.

Dne 23. 1. 2010 zaslal stěžovatel krajskému soudu výměr jeho německého důchodu, podle nějž je mu vyplácen německý důchod ve výši 581,95 EUR. Krajský soud přípisem ze dne 9. 2. 2010, doručeným dne 17. 2. 2010, stěžovateli k tomuto doplnění sdělil, že jeho návrh na ustanovení zástupce podle § 35 odst. 8 s. ř. s. byl již pravomocně zamítnut, a proto jeho doplnění nemůže mít na rozhodnutí žádný vliv. Zároveň jej vyzval, aby nejpozději do deseti dnů předložil krajskému soudu plnou moc prokazující, že je zastoupen pro řízení o kasační stížnosti. Poučil jej přitom, že pokud tak neučiní, Nejvyšší správní soud jeho kasační stížnost odmítne. V návaznosti na tento přípis stěžovatel podal dne 18. 2. 2010 (č.l. 56 spisu) „odvolání", které krajský soud i Nejvyšší správní soud posoudily jako

kasační stížnost proti usnesení o zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti ze dne 5. 1. 2010, č. j. 16 Cad 233/2009. Stěžovatel předně uvedl, že se o zamítnutí jeho žádosti o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnost dověděl až přípisem krajského soudu ze dne 9. 2. 2010, doručeném mu dne 17. 2. 2010. Namítl, že sice pobírá německý důchod, ale s ohledem na životní náklady v Německu, kde žije, je jeho finanční situace „velice nízká". Zdůraznil, že žije více než 400 km od sídla Krajského soudu v Plzni, což mu zabraňuje v zplnomocnění advokáta působícího v obvodu krajského soudu. Podle něj tedy krajský soud pochybil, když dospěl k závěru, že neprokázal, že nemá dostatečné prostředky, aby mu byl ustanoven zástupce z řad advokátní komory.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout. Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu začíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení, lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Pro posouzení, zda byla kasační stížnost podána včas je jednak podstatné, kdy bylo stěžovateli doručeno usnesení krajského soudu o zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce, proti kterému brojí, a jednak kdy se proti němu ohradil, tj. kdy podal kasační stížnost. Z č.l. 53 a 54 spisu přitom vyplývá, že stěžovatel osobně převzal zásilku s podacím číslem RB4212312211CZ dne 12. 1. 2010, což stvrdil svým podpisem. Uvádí-li tedy stěžovatel, že si předmětné usnesení, proti kterému brojí, převzal až dne 17. 2. 2010, je toto jeho tvrzení v přímém rozporu s obsahem spisu, aniž by přitom své tvrzení jakkoli jinak dokládal. Nejvyšší správní soud tedy považuje za prokázané, že usnesení napadené kasační stížností bylo doručeno v úterý dne 12. 1. 2010. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti tak počala běžet ve středu dne 13. 1. 2010 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v úterý dne 26. 1. 2010 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.).

V této lhůtě stěžovatel zaslal soudu pouze jedinou zásilku obsahující průvodní přípis a výměr jeho německého důchodu, podle nějž je mu vyplácen německý důchod ve výši 581,95 EUR. V přiloženém přípise stěžovatel nijak nereagoval na skutečnost, že byl jeho návrh zamítnut, ale pouze opakoval své přesvědčení, že jeho finanční situace mu nedovoluje, aby si sám zvolil právního zástupce. Nejvyšší správní soud proto toto podání neposoudil jako podání, z jehož obsahu by bylo možné dovodit stěžovatelův projev vůle směřující ke zrušení vydaného rozhodnutí krajského soudu. Nejvyšší správní soud v této souvislosti podotýká, že důvody, pro které tak stěžovatel neučinil, jsou nerozhodné vzhledem k tomu, že lhůtu pro podání kasační stížnosti nelze prominout (§ 106 odst. 2 in fine s.ř.s.).

Podání ze dne 17. 2. 2010, kterým stěžovatel brojil proti tomu, že mu nebyl ustanoven zástupce pro řízení o kasační stížnost, a které Nejvyšší správní soud posoudil

jako kasační stížnost, stěžovatel podal k poštovní přepravě až dne 18. 2. 2010, a tedy zjevně po uplynutí dvoutýdenní lhůty stanovené v § 106 odst. 2 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 5. 1. 2010, č. j. 16 Cad 233/2009 – 37, odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona, neboť byla podána opožděně.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Protože stěžovateli nebyl ustanoven advokát pro řízení o kasační stížnosti a stěžovatele sám ani dosud žádného advokáta nezplnomocnil, přestože podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel pro řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (nemá-li sám vysokoškolské právnické vzdělání, které jej podle zvláštních zákonů vyžadované pro výkon advokacie), Nejvyšší správní soud jej vyzývá, aby si zvolil pro zastupování pro řízení o kasační stížnosti zástupce z řad advokátů a ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení předložil Nejvyššímu správnímu soudu plnou moc udělenou advokátovi k tomu, aby jej zastupoval v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne ze dne 10. 9. 2009, č. j. 16 Cad 233/2009 - 8.

Zároveň Nejvyšší správní soud stěžovatel poučuje, že pokud nesplní uloženou povinnost a ve stanovené lhůtě kasační stížnost nedoplní o plnou moc opravňující jím zvoleného advokáta k zastupování v řízení o kasační stížnosti, jeho kasační stížnost Nejvyšší správní soud odmítne (§ 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.), neboť není-li stěžovatel zastoupen advokátem, nejsou splněny podmínky řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. července 2010

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu